

W E SRODĘ DNIA 30. MAIA 1816.

Urząd Administracji Powiatu Krakowskiego podaje do publicznej wiadomości, co następuje:

MINISTER POLICYI.

Upoważniony Dekretem J. K. Mości Pana Miłościwego pod d. 1 Mca Marca r. b. zapadłym, do przywiedzenia do skutku w prowincjach świeżo do Xięstwa Warszawskiego dołączonych, urzędzenia niewygastłej pamięci Najmilszego Stan sława Augusta Króla Polskiego, &c. który stan więc Order S. Stanisława, chciał aby nim szczerzycane osoby dla wsparcia cierpiącej ludzkości, rocznie do szpitala Warszawskiego pod nazwiskiem Dzieciątka Jezus po czer. zł. 4 opłacały; Gdy to tak chwalebne postanowienie przez przeciąg dość długi bezskutecznem było, a Szpital zmecznego funduszu został pozbawiony, — Minister Policyi zwracając na wyraźny rozkaz J. K. Mci Pana Miłościwego rzeczonemu Szpitalowi tak potrzebne i prawnie onemuż należące; zaleca Prefektom Departamentow prowincyi świeżo do Xięstwa Warszawskiego przyłączonych, żeby obwieścili wszystkim Obywateli w ek egu tychże departamentow mieszkających, a Orderem S. Stanisława zaszczy-

conych, iż zaczynając od dnia 7 Grudnia roku zeszętego, każdy z nich obowiązany jest, płać do kassy i za kwitem przełożonego Szpitala Dzieciątka Jezus co rok czerwonych złotych cztery; należność ta nayoźniej w miesiący dwa po publikacyi niniejszego urzędzenia, a rok w powyższym dniu 7 Grudnia zaczynając się zapłacona być powinna. Po upływie tego terminu Prefekci rekwirować będą każdego Obywatela w swym powiecie mieszkającego, a Orderem S. Stanisława zaszczyconego, do okazania kw tu od przełożonego Szpitala Dzieciątka Jezus; gdy go zaś nieźłoży, exekucyą woyskową tak iak za podatek Skarbowy, onegoż do tego przymuszają, z dolizzeniem kosztu na przestanie pieniędzy do kassy Szpitalney, potrzebnego. Na przyszłość zaś wszyscy Kawalerowie Orderu S. Stanisława roczną opłatę nayoźniej w dniu pierwszym Mares do kassy Szpitalney wnosić będą obowiązani, czego szczerzyniejszy dozor Prefektom poleca się. — Gdy akta bylecy Kommissyi Policyi Obojga Narodow przekonaly Ministra Policyi iż wielu z Kawalerow Orderu S. Stanisława, winni są do kassy Szpitalney opłatę aż do roku 1792, która do pierwszego Stycz-

nia 1795 rozciąga się, przeto zaspokojenietey-
 że zaległości onymże przypomniałym być
 powinno; inaczej do zwrocenia ley za ode-
 brany doniesieniem omieszkaniu każdego w
 szczególności, przez Prefektow zagnonemi
 zostanę. — Co do należności Szpitalowi Dzie-
 ciątk Jezus, w przeciwie nieszczęśliwey lat
 kilkunastu zatrzymaney, ta zostawie się do-
 broczynności osób Orderem zaszczyconych,
 w przekonaniu że Polakami sercem nigdy byda
 nieprzełstawszy, zadosyć uczynią obowiązk-
 i m, które iako Polacy dobrowolnie na siebie
 przyjęli. — Dopetaje sie lek naysciślejsze te-
 go urzadzenia, Minister Policyi Prefektom de-
 partamentowym prowinyi świezo do Xię-
 stwa Warszawskiego przytaczonych poleca,
 i ażeby do publiczney wiadomości doszło, w
 drukowaaych Exemplarzach onymże p zesłane,
 z Ambon publikowane, i w Gazeta.h umie-
 szzone mieć chce.

Dan w Warszawie d. 1 Maia 1810 roku.

(L.S.) *A. Potocki, M. P.*

Zbierzchowski, Sek.

*Mowa JW. Hrabiego Stadnickiego, Pre-
 zesa sątu appellacyynego Krakowskie-
 go, Kawalera orderu S. Stanisława,
 miana pod czas audyencyi d. 8 Maia
 1810 u Nayaśnieyszego Króla.*

"Nayaśnieyszy Pan e! Ile kroć ta stol-
 es Królow swych przyymowała, zawsze lub
 tryumfuiących, lub przybierających Koronę
 ogadała. Te tak acz okazałe zdarzenia dorów-
 nęć nie zdolają dzisiejszey świetności, gdy
 W. K. Moś, Pana naszego mił. ś. iwego, w po-
 środ Nas znajduiącego się mamy szczęście szan-
 ować. Przytomność albowiem W. K. Mei
 nietylko odświeża Nam sławę Wielkich Hen-
 ryków, Otronow, Augustow Cesarzow i Kró-
 low, a hrwi Pańskioy Poprzednikow, lecz

zaymaie węcęy umysł podziwieniem, wief-
 kość duszy W. K. Mei Tron Jego adbiącey.
 — Tak podebało się Nayawyższemu, Nayaśniey-
 szy Panie, aby obdarzywszy hoynie W. K.
 Moś wysokiemi mądrości, łaskawości i spra-
 wiedliwości przymiotami, nietylko podał Go
 całej Europie do poszanowania, lecz i przezna-
 czył mu oraz ten pierwszy sławy zaszczyt,
 abyś W. K. Moś naród zniszczony poważe-
 niem swym wskrzesił, upowszechnione Pola-
 ka pragnienia uwieńczył, tron ten osiadł, a
 nam Oyczynę, język, swobody powrócił.
 Tę niezównaną w dziejach świata cnot W.
 K. Mei dziełność, nowym Oycowskioy tro-
 skliw ści racysz dla nas rozszerzać czynem,
 gdy nieoszczadziając zdrowia Pańskiego, to na
 trudy w ofierze wystawiesz, abyś uszcz-
 nie rozpoznał potrzeby ludu swego, a
 przezorną mądrością cierpienia przeszte ost-
 dził i przyszłość uszczęśliwił. / Zna Nayaś-
 nieyszy Panie, cały Narod wielk śc i dobroś
 Twoię, czego gdy mdle usta moje przyzwol-
 cie przedstawić nie są zdolne, dozwoł Miłosci-
 wy Królu, aby dusza wielbiąca Je mogła od-
 eisnacey się wdzięczności u podnożka Tronu
 Pańskiego to stozyć zaręczenie, że iako daw-
 nych Polakow był stały charakter, równo a
 życiem swych Monarchow kochać, tak i lu-
 dy Warszawskie, iako jednego pnia szczęsy,
 toż dla W. K. Mei przywiązanie i wierność
 dochowała, a nayodleglejsza potomność bło-
 gostawic będzie cnoty Fryderyka Augusta
 szczęścia Naszego Twórcę. Co ogół narodu
 czuie, tem tchnieniem przeięte są władze są-
 dowe mające zaszczyt w Intentu Pańskim a
 prawa dopełniać obowiązki, którzy wpatru-
 iąc się w wrodzoną W aszey Królewskioy Mei
 sprawiedliwość, usiłować będą zamiar Wiel-
 kiego Króla uzupełnić. A wrez biorą śmiał śc
 do Tronu Pańskiego zaniesć prozbę, aby nziął
 dzisiejszego szczęścia naszego dla wadmog-

ści przyszły w Aktach Sądowych mógłby być zapisany, który dobroszanyey Ręki podpisem raczy się upoważnić. „

Poczem przeczytał JW. Prezes Appellacyyny do podpisu J. K. Mei podane pismo następujące:

„Najjaśniejszy Fryderyk August Król Saski, Xąż Warszawski, &c. — Królów Polskich Potomek na tron tego Narodu jednolitym głosem i życzeniem przed lat 19 przez konfitycyą wyniesiony. Po zażądanie Imienia Polskiego odrodzoney dziełem Naywyższej Opatrzności cesarce Oyczyzny, Xąż Warszawski. Tę nowo do Xęstwa Warszawskiego wcieloną prowincyą, wśród radosnych ludu okrzyków łaskawie obieżdżający, Epokę bytności swoiey w stoletszem tej prowincyi mieście dla serc swych poddanych nayspożądanszą mieszczeniem w Aktach niniejszych Wielkiego Listien a Swiego oznaczyć i do późney potomności do brotliwie podać raczył. „

Po którego odczytaniu raczył J. K. Mość łaskawie odpowiedzieć w te słowa:

„Bardzo mi są miłe uczucia W Pana i starać się będą, aby temu krainowi było dobrze. „

Po odpowiedzi J. K. Mei prezentował JW. Prezes Appellacyi Stadnicki JW. Nikorowicz, Prezesa Sądow Szlacheckich Krakowskich; Rottermunda Intenenta Sądu Krymialnego Krakowskiego; Sędziow Appellacyyny, Sędziow Pokoju, a zaś JW. Nikorowica i Rottermund swych Sędziow.

Mowa JW. Hrabiego Sebastjana Sierakowskiego, Kustosza Koronnego, Rektora Szkoły główney Krakowskiej, Kawalera orderu S. Stanisława, mianowana pod czas audyencyi Szkoły główney u Najjaśniejszego Króla d. 8 Maia 1810.

„Najjaśniejszy Panie! Napki i powsta-

nia narodow, będąc dziełem Opatrzności, nie podpadają ludzkiego rozumu zgłębianiu. Najlepiej wyrachowane środki, nays pewniejsze na pozor rady w dziełach ludzkich; częstokroć są przyczyną przeciwnych zamiarowi skutkow. — Dwóch tylko do doycia celu pewnych rachowat możemy przewodnikow: *Religiy i Nauki*. Religia czynić zabrania przedsięwzięcia niesprawiedliwa, wstrzymuje szkodliwą ambicyą, zakazuje zdobyczow nieprawnych, gwaltow, nietości, niemilofierdzia. Nauka kieruje rozumem do poznania i obwyccenia się prawdziwego i godziwego interesu, nagrowadza wolą, i jest pomocą do użycia prawaziwych i skutecznych środków. — Szczęśliwy narod, gdy w osobie W. K. Mei Pana naszego miłszalwego znajduje ugruntowane tę dwie sprzężony publicznego dobra. Szacunie W. K. Mei Europa przykład niewzruszoney Religii, a z niey wynikaące Jego publiczne i prywatne cnoty. Kraię zaś Jego od dawnia dziedziczne pod mąrym Monarchą, posiadają skutki oświecenia, i są szczęśliwemi. Nowe dzieictwo W. K. Mei kraj Polski, od tej dopiero E. oki szczęśliwie swoje późnie liczyć. Już Religia w nim od wiekow zagruntowana, przykład gorliwego o nią Monarchy, utwierdza ją w poddanych będzicie. Lecz do oświecenia powszechnego, dziełney pamoty W. K. Mei potrzebuie i wzywa. — Jdąc od wieku do wieku, od narodu do narodu, zawsze kraj oświecony nad mniej oświeconym biał przewagę. — Grecy, milionowe Xerxesa Woysko potasili i od granie oddalili. Filip Macedoński mniej się obawiał sity Greckiey, iak wymowy Demostenesa, którego wydania sobie zidał. Alexander, nie Grekow kraj szczypty, ale zrobiwszy się ich wodzem, Anys zawoiował. Rzymianie dzikie tylko podbili kraie, a kłótili między sobą Grecyą opanowa-

wszy, iey światło, nauki i sztuki do siebie przenieśli. Nie Amerykanie Europę, lecz u-
 ezony Columbus odkrył Amerykę, a dzięki
 pod ow czas ludy, przez zaprowadzone nau-
 ki, zbliżyły się do naszych oświeconych. —
 Przeciwnie, przemienęły iak błyskawica zwy-
 cęstwa Barbarzyńców. Ciemni Gotowie i
 Wandalowie, Religiją, nauki, prawa nawet od
 zawniowanych przyieli, a napływem i siłą zy-
 skawszy panowanie, Religii, naukom i sztu-
 kom stali się poddać. Narodu bitnego Ta-
 tarów, część jedna podległa światłu Chińczy-
 ków, druga po ściepach się błąka, ani sąsiedz-
 ki tegoż za Dalepsem bez nauk, straszny na-
 padami Polsce, Rosji i za morzem nawet
 odległemu Sтамбуłowi, mógł się kiedy wy-
 bić z niepodległości. — Te rysy dotknięte,
 szacunek nauk iako środek do prawdziwej i
 trwałej szczęśliwości są zdolnemi wzbudzić.
 Mylna racubia przo ków naszych, potomków
 w nieszczęścia pogrzyżała. Póki oświecenie
 powszechnym nie było, rady nayoświeceń-
 aszych, nie trafiły do przekonania mniej oświe-
 conych. Taki los miała między innymi, uro-
 nego i światłego Konarskiego o bezkrólewjach
 i elekcyi, od światłych tylko poznana i pr-
 chwalcona, od uprzedzonych odrzucona. Taż
 sama po utworzeniu komisji Edukacyney,
 po uposażeniu Akademii tuteyszey, po odno-
 wieniu w niej nauk i przyprawdzeniu tey-
 że do równego chwytł stopnia z innymi za gra-
 nice. A następnie pod zwierzchnictwem rze-
 szoney komisji, sama oraz będąc zwierzchni-
 nią, nad wszystkimi w rozległym kraju szko-
 łami magistraturą. Taż sama mówię sławne-
 go Konarskiego rada, na seymie konstytucy-
 nym z zapalem iednomyślnie przewięta. Zaz-
 drodne losy, przerwały iey skutek, lecz nie
 straciły. — Skutkiem zaś iey było, że przed
 dwiema laty część Xięstwa Warszawskiego,

dziś druga do niego przyłączona, w najsłod-
 szym uczuciu uznaje W. K. Mość za swego
 Pana, do Boga rąk wznosić, i ow moment
 wielbie nie przestaie. kiedy już po większey
 części oświecony naród, naydawniejszemu w
 Europie domowi, nayulubiejszemu od Polaków
 Famili, naycnotliwszemu i naylepszemu z Mo-
 narchow W. K. Mci Panu memu miłościwemu
 i Jego Potomkom, Tron i Berto w dziedziatwo
 oddał. — Nayaśniejszy Panie! to dopiero za-
 sada dalszego szczęścia. Naród ten skłonny
 do dobrego i z wrodzoną łagodnością do przy-
 ięcia wszelkich nauk, już ie w dojrzałym pra-
 wie stopniu poczęści posiada. Lecz zostaię ie-
 szcze leźniejszy maiać i stanem podległo-
 ści ograniczoną, która stosownie o sobie oświe-
 cenia potrzebuie. R łnie wo, handel, prze-
 myśl, obyczyność, wyćpienie nałogow skut-
 kami iego bydz powinny. — Światły Minister
 W. K. Mci do spraw wewnętrznych, i rów-
 nie Izba Edukacyyna, której zwierzchniea
 władza nad tuteyszą Akademią poruczona,
 dali iey poznać gorliwe swe chęci o dobro
 nauk, i rozszerzenie powszechniey światła.
 Usiłowania Zgromadzenia Akademickiego, od-
 powiedzą zapetwne ich zalezeniom i rozkazom.
 Uznala dobre skutki k komisji Edukacyyna z
 powierzoney Z wierzchności Akademii tuteyszey
 nad wszystkimi w kraju szkołami. [Ta ogólne
 u rzymując sy stema, a maiać w grunie swaim
 wszelkiego gatunku uczonych, zdanyeh wszę-
 dzie, a z nauki i moralności doświadczonych
 nauczycieli dostarczala. Jednostayność nauki
 zaprowadzila, z b czania i nieufności zagradsza-
 la, z tym sposobem, dzieło Edukacyi w nuy-
 piękniejszey harmonii po kraju rozszerzyla;
 komisji Edukacyyna, której nayperwszą
 i iedyną pomocą byla, szlubną przed światem
 uczynila. — Zostawało iey ieszcze dopełnić
 zamiaru względem oświeceniia pospólstwa i-

mu przyswoitego. Ta chwala Tobie Najjaśniejszy Panie zostawiona. Wierna w dopełnieniu danych sobie zaleceń, Iaba Edukacyjna, iuz to dzieło w części pierwszej Xięstwa Warszawskiego rozpoczęła. Akademia iuteyssa czeka w tej mierze iey rozkazow / i prae swoich do tego celu z ebcia nuyg rliwszą nieubliży. — Lecz Najjaśniejszy Panie! podniez ta chęć, iest w Twoich ręku. Dawną, a rozległą sławę Akademii Krakowskiej za Zygmuntow, przytłumioną, potem za burzliwych bezkrólewia czasow, znowu pod czas ostatniego Stanisława Augusta panow nia w kreszoną, W. K. Mość Iey świetność przywrócić sam tylko zdolisz. Wszystk e um, sły, wszystkie klasy ludu przysposobione, pomocney

tylko ręki Pana swiego W. K. Mezczeukia -- Nadali Poprzezniczy W. K. Miei tej Akademii wielorakie przywileie, prerogatywy i dochody. Sławney pamięci Dziad Jego August III, i dochody pomnożył, i przywileie potwierdził. Innemi był kierowany maxymam Rząd dopiero zeszył, gdy dochody Akademii swoiemi wyrzekł, i płaczym i zostawił urzędem, a płaca ta niepewnym stała się funduszem. — Wiemy Najjaśniejszy Panie! że dobroczynność Twoja na wszystkie Rządu rozciąga się ramiona, w pewney ufnosci praeo honor, sławę i dobro Akademii, troskliwej Jego pieczy z nuygłębszem uszanowaniem poddajemy, i prozby o to u podnozka Tronu Jego składamy. ,,

Rada Szkoły Główney chcąc zachować na późne czasy pamiątkę bytności Najjaśniejszego Fryderyka Augusta, na swoim nadzwyczajnym posiedzeniu w dniu 10 Maia postanowiła, ażeby w Amfiteatrze Kollegium Nowodworskiego kamień marmurowy został wprawiony z takowym napisem.

FRIDERICUS AUGUSTUS
 REX SAXONIAE DUX VARSOVIENSIS.
 POLONIARUM REGUM AUGUSTI II PRONEPOS AUGUSTI III NEPOS
 REDIVIVAE PATRIAE PATER
 QUI
 DUM PROVINCIAM VINDICIBUS ARMIS RECUPERATAM LUSTRARET
 VI IDUS MAJAS MDCCCX
 REGIAM CASIMIRI MAGNI ET JAGELLONUM INSTITUTIONEM
 ALMAM STUDIORUM UNIVERSITATEM.
 CONSESSUI ACADEMICO MAJESTATIS PRAESENTIA AFFULGENDO
 BIBLIOTHECAM MUSEA OBSERVATORIUM HORTUM BOTANICUM VISITANDO
 CLEMENTER EXCEPT ET PATERNE ANIMAVIT
 QUAMDIU LOCUS SENSUSQUE MUSIS HEIC CELEBRATOR.

Powitanie Najjaśniejszego Fryderyka Augusta króla Saskiego, Xięzcia Warszawskiego, &c. Najjaśniejszych, Królowey i Królowny &c. W dzień przybycia do Miasta Krakowa 7 Maia, 1810 roku.

Któż wyrazi? iak iesteś, i Dobry i Święty!
 Gdy po smutkach i burzach znowu iad pocieszasz.
 Twoim to Dziełem zgubęc miłamy koleis,
 Do Pana i Oyezyny Polacy wracamy:
 Kto pierwey wzdychał, płakał, dziśiay tuż się śmieie:
 Kiedy w Królow Stolicy Króla oglądamy.

W rządach opatrzny Boże! Wielki, Niepojęty!
 Co czasem groźnie światem i ludem zamierzasz:

Wyznawszy to, co Bogu; znamy Augustowi!
Któremu i Niebiosa, i Polska żyćżyły;
By z Przodków swych Panował temu Narodowi,
Za którego już widzimy wzrost kraju i siły.
Tu Cesarzu Francuzow! dzięki Ci składamy,
Mimo inszych dobrodzieystw, dałeś nam te Wiel-
kie!

Ze w Pmoim Sprzymierzeńcu, Króla Oycem mamy,
Którego na wzor Światu zdobiją Cnoty wszelkie.
O Królu! nad wyrazy, Miły, i Łaskawy!
Co względy ku podanym w ten kraj Cię przy-
wiodły,

Co Cię każdy lud wielbi i z czynow, i z sławy;
Witamy Ciebie sercem, i usty, i modły.

Przyjm tu wdzięczność Mario! Królowa i Xiężna!

I Ty Sławna Królewno! od swoich poddanych,
Wspolaa ta Wasza podróż i na trudy mężna,
Wskazanie; że Polakow macie za kochanych.

Niech więcęcy ogłaszają wyż ucześnie głowy
Kadość tuteyszą Rządu i Obywateli;

Ja do tej wysokości nie mogąc wnieść mowy,
Pozwem krotko Królowi! że wszyscy weseli.

A czem daley zdołamy, tym Cię wieńczym Panie
Niesiem nasze życzenia, które dusza czuie;
Saxonow i Polakow rzetelne kochanie!

Niesb nam Fryderyk August wieczny czas panuje!

*Tadeusz Kamiński, Kapitan w
byw'szym woysku W. Xstwa Litt.*

Dyrektor Kan. Urzę. Ad. P. Kra.

Z Madrytu d. 27. Kwietnia.

Nadeszła tu gońcem następująca wiado-
mość:

*Woysko Hiszpańskie, korpus 8my d. 23
Kwietnia.*

"Wczoraj miało Astorga, w królestwie
Leon, otworzyć bramy woysku Francuzkie-
mu. Niektórzy jenerałowie mniemali, iż to
miało nie warto honoru oblężenia, i że dosyć
będzie wezwad go do poddania się. Lecz Hi-
szpanie, którzy w polu nie dostoją, mają zwy-
czay bronić się za murami. Jenerał Loiscu
wawysł nadaremnie Astorga i kazał do niej z
polowych dalał strzelać. Przymuszony do

cefienia się został, co powiększyło śmiałość Hi-
szpanow. Dowodzca ich niechciał przyjąć li-
stu Marszałka Junot, Xcia Abranteskiego. Po-
znał więc Xżę, iż dla przymuszenia tego
mieysa do poddania się, potrzeba mocniej-
szych użyćśrodkow. Posłał więc pierwszą dy-
wizyą swego woyska pod Jeneralem Clauzel
przeciw Astorga; roboty do oblężenia rozpo-
częto z największym pospieszem. Jak tylko
nadeszły ciężkie działa z Waladolidy, rozka-
zał Xżę wystrzelić szczyrbę. Po 48 godz.
nem strzelaniu, można już było wniknąć szczyr-
bą. Oblężęcy przystali postaćca do Xcia;
ten odebrał odpowiedź: iż leżeli się miało w
godzinę nie p dds, tedy będzie szturmem wzię-
te. Posłaniec powrócił do Astorga. Aże w
oznaczonym czasie nie nadeszła odpowiedź,
rozkazał Xżę jednemu batalionowi pod rozka-
zami Kapitana Lagr ve, swego sdytanta
szturm przypuścić. Grenadyerowie nasi i
wolyżerowie przebyli narychmiał szczyrbę
niezważając na tęgi ogień z dział i haubic;
lecz za szczyrbą rozebrali nieszczęściem ob-
lężęcy dom, na którego gruncie wykopali głą-
boki row, który nie pod bna było przebydź.
Zasła oprocz tego noc nie dozwoliła sztur-
mującym wtargnąć do miasta. Utrzymali się
i e tn k przez całą noc z 21 na 22 Kwietnia w
szczyrbie. O godzinie 4 z rana posłali oblę-
żęcy dwóch nowych posłańcow. Xżę za-
pobiegając dalszemu krwi roz'ewowi, zewo-
lił na kapitulacyą, mocą której saloga broń
złożyła, i będzie iako jeniec wojenny do
Francyi odesłana. Xżę Abranteski, Jeneralo-
wie dywizyi Lagrange, Clauze, Saignac, Jene-
rałowie brygady, isko też wszystkie officerowie
sztsbu, nie odstąpili na chw lę nawet od prze-
kopow pod czas najsilniejszego ognia z batte-
ryi."

Z Bajony d. 29. Kwietnia.

Zabrana w niewolą szaloga Astorgi wynosić ma 5000 ludzi.

W Kadyxie panuje niedostatek żywności, i ogęszczają się choroby.

P. Azanza, Minister Hiszpański do spraw Jodyjskich i duchownych, przybył tu dzisiaj, a jutro wyjeżdża do Paryża. Jedz e on anadawczyym zleceniem od Króla Jmé Jozefa Napoleona.

Listy z Hiszpanii donoszą, że Król Józef przybył d. 12 Kwietnia do Sewilli. Niezliczona moc ludzi wyszła na przeciw J. K. Mści, a ulice były k bieciami i kwiatami przyozdobione.

Mamy wiadomość, iż Pułkownik Beaussein wazedł o 5 b. m. do Olbera, poraziwszy 200 rokoszanow, którzy tego miasta bronili. D. 7 uderzył na kupę rokoszanow w G azelania w gęstych Ronda zgromadzonych i zabił ich 2000. W długim rozpoznawaniu pobit i rozprzeszył 1500 rokoszarow.

Z Paryża d. 10. Maja.

Montor zawie a dalszy ciąg oblężenia Kadyxu do 27 Maja. — " Do dwóch uwięzłych na piasku nieprzyjacielskich okrętów strzelano ognistemi kulami i jeden z nich S. Anna spalony został. Przy parku oblężenia miało 115,500 funtów prębu, przez 8000 w S. Lucar który każdego czasu sprawadzić można. Przybył tam także statek z Sewilli z miedziami, genatami i kartaczami, które do Puerto Real zawiezione b y d z maja. Nieprzyjacielskie armatne łodzie, które czasami do kanału Chiclana przybywają, są natychmiast odpędzane. Na Francuzkich warsztatach budują z pospiechem szalopy i jenuzse. D. 16 Marca wylądował oddział nieprzyjacielskiej piechoty z tej strony kanału i postąpił przeciw obywateli del Coto; w tymże czasie wyląd-

wały w kilku innych miejscach nieprzyjacielskie woyska; lecz wszędzie, gdzie się pokazały, odparte zostały. Tegoż dnia postąpił Pułkownik Farine aż ku Tarifa, pobiwszy przy Torre de la Penna korpus rokoszanow. — Między San Hiscoto i Salazar ockryto kilka dział z Francuzkiego okrętu, który zatopił się podczas bitwy przy Trafalgar. Do gotowych już baterii często nieprzyjacielskie armatne łodzie dają ognia. Do parku oblężenia przybyło wiele rzeczy z S. Lucar i transport dział z Malgi. Postrzeżono, iż nieprzyjaciel zaczął w okolicach S. Ludwika stawiać pływające baterie; lecz jak zaczęto strzelać do niego ognistemi kulami odstąpił swego zamysłu. „

Westfalski Jenerał dywizyi Decoudras, Hrabia Bernterode, który dla poratowania zdrowia powrócił do Francyi, leży chory w Epernay.

Mowa, że Duński jeden szlachcic kupił całą bibliotekę po zmarłym Kurucroy za 8000 frankow.

Gdy zaczęto rachować drukarnie Paryżkie, dla zmniejszenia ich liczby, znalaziono ich 162, z których 52 miały tylko przepisaną liczbę prasy.

Jenerał Tarreau, który przybył tu z Niemiec, pojechał do Hiszpanii.

Będzie tu nowa ulica założona, która nazwać się ma Ulmską.

C. K. kalendarzyk na rok 1810 zawiera między innemi, co następuje: — Państwo Francuzkie podzielone jest teraz na 130 departamentow. Legia honorowa liczyła do 1 Stycznia 122 członkow, mających ozdoby wielkiego orła, 141 W. urzędnikow, 565 komanderow, &c. Order żelazney korony 37 W. urzędnikow, 28 komanderow, &c. W woysku Francuzkim znajdą się trzech namiestnikow Cę-

sarza, to jest Król Hiszpański, Król Neapolitański i Wicekról Włoski; jeden Jenerał major, Xzę Neufshateski, 18 Marszałków, 8 inspektorów i jenerałów pułkowników; 71 jenerałów dywizyi; 314 jenerałów brygady, 157 dowodzących adjutantów; piechota składa się z 290 regimentów liniowych i 27 lekkich; jazda: z 2 regimentów karabinierów, 12 kirysserów, 30 dragonii, 24 strzelców, 10 huzarów; żandarmerya z 16 do 17,000 ludzi, podzielonych na 30 legionów; artylerya: z 8 regimentów pieszych, 6 konnych, 2 batalionów pontynierów, 26 batalionów artylerycznych wozowców, i około 200 kompanii robotników artylerycznych, nad brzeżnych artylerzystów, weteranów, tudzież korpusu indyżneterów z 7 batalionami minerów i cieśłow i szkoły artyleryi w Metz. Morska siła ma 8 prefektów morskich, 8 Wiceadmiratów, 15 kontraadmiratów, 134 kapitanów okrętowych, 138 fregatowych, i t. d.

Dnia 11 — P. Azanza, minister Króla Hiszpańskiego, przybył tu jako nadzwyczajny poseł z głównej kwatery w Andaluzyi.

W Geni utworzony bydz ma lazaret kwarcantanny.

Pogłoska, iakoby wszystkim okrętom pod banderą Roslyyską wolno było na przyszłość wypływać z Lubeki do innych okolic, byle nie do Anglii, potrzebuie potwierdzenia.

Z Amsterdamu d. 15. Maia.

Oprosz Jenerała Dumonceau wiele zasłużonych osób, wyniesionych zofało do godności brabiów.

Na warsztatach naszych panuie ciągle naywiększa czynność.

Kobieta w pobliskości miasta Gouda rozwiązana zofała z żyjącemi synami, którym dano na chrzcie imiona Abraham, Isaak i Ja-

kob. Osobliwsza rzecz, iż te imiona były dla nich od rodziców przeznaczone, chociaźby się byli pojednemu rodzili.

Z Ratuszony d. 9. Maia.

Dziś Minister stanu, Baron Albini, odda nasze Xięstwo Cesarstwo-Francuzkiemu kommissarzowi, Jenerał: dywizyi Compans, a ten odda go jutro albo pojutrze kommissarzom Bawarskim.

Z Dunkierki d. 8. Maia.

Jutro lub pojutrze miało nasze mieć także będzie szczęście widzieć u siebie Nayiasniejszych Cesarstwa.

Cesarz odwiedził także w Antwerpii okręt Dalmata, którym dowodzi officer Duński. J. C. K. Moś znalazł w Antwerpii basin za mały i rozkazał go powiększyć. Flotta stoł o 3 godziny drogi od Antwerpii.

W Hawrze, Dieppie, Rouen, &c. czynią przygotowania do przyłączenia Najsniejszych Cesarstwa.

Z Medyolanu d. 3. Maia

Wicekról Jmé mianował Jenerała Anthouard i Kawalera Alberti kommissarzami do oznaczenia z kommissarzami Bawarskiemi nowych granic od Tyrolu między królestwem Włoskim i Bawarskim.

Ponieważ w okolicach królestwa Włoskiego znajduią się jeszcze sgracie rozbojników, które od ostatniej wojny zbroyną ręką mieszałą spokojność publiczną, przeto wyrok Wicekróla pod d. 21 Kwietnia z Paryża nskazuje onych ściganie i który zchwytany zostanie ma bydz w 24 godzin przez kommissary woyskową na śmierć skazany.

Z Marsylii d. 30. Kwietnia.

Brzegi nasze napastowane znowu są od Anglików. Pewna liczba bark płynących z Neapolu dostała im się w ręce, kilka tylko uciekło ich do Korsyki.

D O D A T E K

D O N R 43:

GAZETY KRAKOWSKIEJ

W ŚRODĘ DNIA 30. MAIA 1810.

Z Warszawy d. 26. Maia.

Od poniedziałku zacząwszy, pracował Najjaś. Pan codziennie z Ministrami kolejno. — Wczoraj było posiedzenie Rady Stanu pod prezydencją samego Monarchy. — Po tym posiedzeniu, dał Najjaś. Pan audyencją J. O. Xciu Adamowi Czartoryskiemu, byłemu Jenerałowi ziem P. dolskich, który od wyjazdu swojego z Warszawy po salimitowaniu pamiętnego Seymu Konfityucyynego, nigdy w niej nie pozostał, i dopiero dnia 25 b. m. pierwszy raz do niej wśród powszechney radości przyjaciół oyczyzny i swoich zawitał. W dzień przyjazdu, odebrał ten stażowy Xzę dowody należnego mu ze wszęch miar hojności tak od cywilnych, jak wojskowych.

Z Londynu d. 8. Maia.

(Przez Francyją.)

Ostatnie zaburzenia w Londynie tak głębokie na Królu Jmci uczyniły wrażenie, iż zachorował i do reszty wzrok utracił. Wyszedł z słabości, ale wzroku więcej nie odzyskał. Przechodząc się potrzebnie przewoźnika, czego dawniej nie było.

D. 30 Kwietnia przyszło do izby niższej posełstwo Królewskie o wyznaczenie pieniędzy na utrzymanie Xcia Brunświsko-Oels. Po nie-

lalkich sporach uchwalono dla niego 7000 f. szta. rocznie.

P. Lubington wniosł d. 1 Maia, aby do dawnych subsydjow uchwalono jeszcze dla Króla Ferdynanda IV 100,000 f. szta. Długie zachodziły w tej mierze spory, ale gdy przyszło do głosowania utrzymał się wniosek większością głosow. Król Ferdynand IV pobiera więc teraz w pieniądzech od Anglii 400,000 f. szta.

Gazeta dworska pod d. 2 Maia donosi, że Lord Mulgrave został Jenerałem i ministrem artylerji, a P. Jorke na jego miejsce ministrem morskim.

P. Dickenson, który z P. Mackenzie udał się do Morlaix w celu wymiany jeńców, przybył tu d. 2 z listami do naszego rządu. Kommissarze z strony rządu Francuzkiego ziechali już do Morlaix, gdzie rozpoczęły się układy, i nie ma wątpliwości, że pomyślnie poydą. Na pokoiowem okręcie przybyło razem z P. Dickenson 100 Angielskich jeńców.

Gdy Król zupełnie wzrok utracił i chce sobie dać na jednym oku zrobić operacyją, pisma opozycyynne czynią zatem pytanie, czyli Król w przypadku, gdy nie uda się operacyją, będzie zdolnym do wykonywa-

nia Królewskiej władzy, lub czyli nie będzie musiała zayść odmiana w rządzie? Ministeryalne odpowiadają, iż żadney nie potrzeba odmiany, ponieważ Król, chociaż wżtek utracił, iest zupełnie zdrowy.

Na okrętach w Portsmouthie znajduję się około 13,000 jeńców. Miał oni teraz bydź podzielonemi. Roslyanie i Duńczykowie dostaną się, iak mowią, do Chatam, aby znajdowali się bliżej swego kraju w przypadku wymiany.

Angielska flota morską składa się teraz z 1163 wojennych okrętów, pomiędzy któremi 152 liniowych.

Z Portsmouthu piszą pod d. 6 b. m. — W sobotę przybyły tu okręty S. Jerzy, Victory i Resolution, które z będą egi tu popłyną na morze Bałtyckie. Ze wszystkimi mieć będziemy na morzu Bałtyckim około 20 liniowych okrętów.

List z Koruny pod d. 7 kwietnia donosi, iż nietylko Owiado, ale i Gilon znajduję się znnowu w ręku nie zwycięzcy.

Urzędowe doniesienia z Portugalii zachodzą do d. 13 Kwietnia.

Z Hiszpanii nie mamy żadnych urzędowych wiadomości.

Z Sztokholmu d. 4. Maia.

D. 2 b. m. zakończył J. K. Męć poświęcenia seymu mową, w której wynurzył uczucia swoje za okazane przez stany do iego osoby werność i przywiązanie, nadmienil o ostatnich zdarzeniach iak następuje:

"Przed niedawnym czasem powszechna rozpacz zajmowała miejsce nad iei; a ten, który iedynie mógł niebezpieczeństwa odwrócić, zdawał się przeciwnie przez godne polityowania obłąkanę umysł onę przyspieszać. Dzień ieszcze spóźnienia, a Szwecya byłaby z odwieczną swą chwałą i wolnością miesz-

kańców upadła; lecz dzień ten był dniem ratunku, Szwecya pozostła samowładną, a mieszkańcy iey uszli obcego jarzama. Tarszniejsze położenie państwa względem obcych mocarstw, czyni mi pocieszającą nadzieję, iż nie będę potrzebował użyć prawa, któreś mi nadał. Jedynem moim staraniem iest i będzie utrzymać osiągnięty pokoy; lecz jeżeli bym nieszczęściem przymuszony był przeciw napadającemu nieprzyjacielowi zwołać zdanych do broni synów, dla dopełnienia najwyższego względem oyczyzny obowiązku, tedy bądźcie pewni, dobrzy Panowie i Mężę Szwecyi, iż albo sam będę los dzielił z młodem temi wojownikami i dam ich odwadze należyty kierunek, albo w nieograniczonem zaufaniu zleczę ten obowiązek szlachetnemu Xięsin, który naszele wolnego ludu będzie umiał utrzymać chwałę oręża, niezapominając oraz prawa ludzkości. — Podziękowawszy Król każdemu z czterech stanów osobno, zakończył mowę następującemi wyrazami: "Bądźcie przekonani, iż wciąga moiego życia myśli moja iedynie na was i wiernych wszystkich moich poddanych zwrócona będzie; a gdy zankną się moje powieki, gdy skońcicie to serce, które dla waszego dobra biie, oddam pełen zaufania przyszły was los w ręce Xcia, który do odziedziczonej po mnie korony, dołączy cye-wską moją staranność, dokńczy zaczętego przezemnie dzieła i w wdzięcznych waszych sercach moje i swoje imię pamiętnem uczyni. "

Znaczna liczba deputowanych już się rozjechała.

Dnia 8 — Ktę Należęs tronu w krótko miało nasze opuścił, udając się w podróż do południowych prowincyi Szwedzkich. Poiedzie naprzód do K riskronv, obeyrzy tamtejsze okręty; stamtąd do Helsingborga, gdzie

4 dni zabawi i widzieć się będzie z swoim bratem Xciem Fryderykiem Augustenburg, potem do Lund, gdzie jeden dzień zabawi. Akademia tamtejsza obrala go kanclerzem na miejsce zmarłego Hrabiego Wankneistra.

Uzbroją tu bardzo wiele armatnych szalup, które postane będą do Karlskrony i pod brze i południ wcy Szwecyi.

Stany państwa kazaly biec me' al z powodu admirały rzą u.

Wczoray zawinął do tureyszego portu pierwszy okręt po zawartym pokoju.

W Nr. 41 Gazety položyło się przez omyłkę; że JW. Biskup odprawił osobiście

obrzadek chrztu dwoyga dzieci JP. Goleńskiego w katedrze. „ Po prawia się zatem: iż obrzadek ten odprawiony był w kościele Kolegiaty WW. Świętych nie przez JW. Biskupa, ale z jego zlecenia przez W. X. Mieraszewskiego, dziekana teyże kolegiaty.

Dnia 21 i 22 Maia 1810.

Cena zboż różnego gatunku na Targu w Kieparzu sprzedawanych.

	Przednie.			Średnie.			Poślednia.		
W bankocetl:	Złp.	gr.	Złp.	gr.	Złp.	gr.	Złp.	gr.	
Korzes Pszenicy	64	—	60	—	56	—	—	—	
— Zyta	56	—	52	—	48	—	—	—	
— Jęczmienia	50	—	44	—	40	—	—	—	
— Grochu	48	—	44	—	40	—	—	—	
— Owsa	44	—	42	—	40	—	—	—	
— Jaziel	192	—	88	—	72	—	—	—	
— Rzepaka	80	—	76	—	—	—	—	—	

D O N I E S I E N I A.

Kamienica pod dwiema Nrami 674 i 1675 na ulicy S. Mikołaja w Krakowie i razem domie do sprzedania na same bank ocie Wiedeńskie lub na złoto. Ktoby s. bie życzył kupić go, niechay się uda do właściciela pod Nim 674 mieszkającego.

Magistrat Miasta Stołecznego Krakowa ninieyszem komu na tym zależy do wiadomości podać: że dnia 7go Czerwca r. b. o godzinie 9tej z rana w nowym Ratuszu w kancelaryi Referenta Ekonomicznego grunt miejski 137½ sążni kwadratowych zajmujący rasy watach od Grodzkiej ku Nowey Bramie przy domie pod Nrem 289 Walentego Nodzeńskiego leżący, i każdy sążeń kwadratowy po zł. poł. dwa w srebrney monecie oszacowany przez publiczną licytacyą sprzedawany będzie. Ktoby przeto życzył sobie pomniejszyć Gunt nabydź, niechay się na wyż wyrażonym miejscu i czasie znajdnie.

Aochunowski. Z Rady Magistratu Miasta Stołecznego Krakowa d. 22 Maia 1810.
Gano Sek. P.

W Imieniu Najwłaśnieyszego Fryderyka Augusta Króla Saskiego, Xcia Warszawskiego. Wszem wobec i komu o tym wiedzieć należy, a mianowicie PP. kuratorom, opiekocom, i stronom podać się do publiczney wiadomości, iż Wysoki Sąd Appellacyjny Krakowski rezegnuacyą Urzędu Adwokata JP. Niemetzki O. P. D. dnia 20 Kwietnia b. r. moza swego dekretu dnia 28 Kwietnia b. r. Nr. 759 przyjął, i o tym Magistratowi Krakowskiemu doniosł; przeto magistrat Krakowski zalecił JP. Niemetzkiowi Adwokatowi, aby w terminie 14tu dni wszystkie akta, jakie ma kuratel, kryd i opiek z konsygnacyami do każdych aktów ułożonemi i jenerałną wszystkich aktów tu komportował, zaś akta obywatelskie spraw (stronom w tymże terminie za rewersami po oddawał, i o tym się tu lub o przeszkodzie w tymże terminie legitymował, o czym uwiadomiał się opiekonom kurstorow e, i strony interesowne, ażeby w tym terminie do tegoż JP. Niemetzki udać się, i dokumenta jeżeli mu iakowe z swey Grony powierzyli odebrać od niego niezaniebali.

W. Lichoeki, Z. P. S. S. M. K.

Z Rady Wydziału Sprawiedliwości Magistratu Krakowskiego d. 11 Maia 1810.

Kowalski.

Magistrat Miasta Stołecznego Krakowa ninieyszem, komu na tem zależy czyni wiadomo, że d. 7go Czerwca r. b. o godzinie 9tej z rana tu na ratuszu nowym, w kancelaryi Referenta Ekonomicznego, grunt miejski między Grodzką i Nową bramą przy domie pod Nrem

292, Mateusza Fastowskiego leżący, który w sobie 225 sążni kwadratowych zajmuje, każdy sążeń po zł. pol. dwa w srebrnej monecie szacując, przez publiczną licytacją sprzedawany będzie. Ktoby więc miał chęć nabyć sobie wspomnianego gruntu, niechaj się na miejscu w czasie wyżej oznaczonym znajdzie.

Kochanowski.

Z Magistratu Miasta Stołecznego Krakows. Dnia 22go Maja 1810.

Gane Sekr.

W Imieniu Najjaśniejszego Fryderyka Augusta, Króla Saskiego, Xiążęcia Warszawskiego.

Magistrat Miasta Stołecznego Krakowa, niniejszym Edyktem do publicznej podaie wiadomości, iż domek drewniany z gruntem i ogrodem w wydziale 3cim na Piasku pod Nrem 115 stojący, po zmarłej Katarzynie Bugajskiej pozostały, na bankosercie podług nominalnej ich wartości zł. pol. 500, czyli redukując na dobrą monetę zł. pol. 157 gr. 25 d. 11 Kwietnia r. b. urzędownie przez w s. tucze biegłych oszacowany, przez publiczną licytacją tu w Sądzie d. 7 Czerwca r. b. o godzinie 10tej przed południem sprzedany będzie podług następujących warunków: — 1) Każdy chęć mający 10tą część summy szacunkowej jako zakład przed zacząć się mającą licytacją w kommissyi złożony powinien. — 2) Przyszły kupiciel resztę wylicytowanej summy w przesłanu 14 dni do tutejszego depozytu złożony jest obowiązany, inaczej — 3) Gdyby tym warunkom zadosyć nie uczynił, na jego kosztą nowa licytacją wyznaczoną by była. — Wszyscy przeto chęć kupna tegoż dworku mający, mają się na zwyż rzeczonym miejscu i czasie znajdować. Wierzycciele zaś wszyscy prawo zastawu mający, nspominają się, aby nie oczekując osobnych przypożwań, pretensye swe do protokołu w czasie licytacyi nieśli, inaczej na tychże zaden wzgląd przy podziale summy tej na potem miany nie będzie.

W. Lichocki, Z. P. S. S. M. K.

Lodziński, Kon.

Seb. Kawski.

Z Rady Wydziału Sprawiedliwości Magistratu Krakowskiego.

Dnia 1 Maja 1810 roku.

Choroszewicz.

W Imieniu Najjaśniejszego Fryderyka Augusta, Króla Saskiego, &c. &c. Sąd Szlachecki Lubelski wszystkim w ogół do wiadomości podaie, że Jan Korycki, który dotąd urząd kuratora masy krydałey Xcia Kazimierza Sapiehy sprawował, dnia 26 Marca 1809 zmarł, na którego miejsce Kazimierz Korycki, zmarłego kuratora syn, tymczasowym kuratorem masy został mianowanym, i tenże kucyją stosowną do swego urzędu złożył, która od Sądu przyjęta i do depozytu sądowego złożona; dla czego w celu potwierdzenia tegoż, lub obrania innego kuratora teyże masy krydałey Xcia Kazimierza Sapiehy wszyscy Wierzycciele pomienioney masy wzywają się, aby na dzień 6 Czerwca 1810 roku, 9 godzinie osobście, lub przez swoich plenipotentów szczególnymi plenipotentyami do obrania nowego kuratora umieszczonych stawili się, i takowego kuratora obrali, gdyż inaczej osobście lub przez specjalnych pełnomocników nie stawiający, za przychylających się do osobście stawiających uważani będą. W Lublinie dnia 30 Marca 1810.

W niebytności J. W. Prezesa.

Wydzga.

Zgliczyński.

Wystekierski.

Z Rady Królewsko Xiążęcego Sądu Szlacheckiego Lubelskiego.

Klimkiewicz.

Solne Kopalnie Wielkie potrzebują 3000 korey kamiennych węgli; administracja tychże kopalni podaie zatem do publicznej wiadomości, iż ktoby życzył dostawić tę ilość Węgli, sechce nabydaley za 14 dni od dnia dzisiejszego listownie do administracyi zgłosić się, z wyratieniem na wierzchu listu, że w interesie węgli, z dodaniem ceny węgla i czasu, w którym do Wieliczki dostawione być mogą, w złożeniem 10 od sta rękomyli. — W Wieliczce d. 21 Maja 1810.

Sesling, Administrator solnych kopalni.